

Filip Rosengarten

Z życia Izb Adwokackich : izba bielska

Palestra 29/7-8(331-332), 127-129

1985

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

2.

**Decyzje Ministra Sprawiedliwości w sprawie wykonywania zawodu
adwokata indywidualnie**

Na wniosek właściwych terenowych okręgowych rad adwokackich Minister Sprawiedliwości wyraził zgodę na wykonywanie zawodu adwokata indywidualnie przez niżej wymienionych adwokatów:

1. na mocy decyzji z dnia 26.III.1985 r. — przez adw. Konrada Kwassa w Bielawie (woj. wałbrzyskie) do dnia 31.XII.1985 r.;
2. na mocy decyzji z dnia 19.II.1985 r. — przez adw. Mariana Kajdera w Głubczycach (woj. opolskie) do dnia 31.XII.1985 r.;
3. na mocy decyzji z dnia 15.IV.1985 r. — przez adw. Antoniego Nowickiego w Obornikach (woj. poznańskie) do dnia 31.XII.1985 r.

3.

Wręczenie nominacji profesorskich

W dniu 25 kwietnia 1985 r. odbyło się w Belwederze wręczenie aktów przyznających tytuły profesora zwyczajnego i profesora nadzwyczajnego 119 pracownikom nauki.

W dziedzinie nauk prawnych tytuł profesora zwyczajnego został nadany: profesorowi nadzw. Józefowi Filipkowi z Uniwersytetu Jagiellońskiego, profesorowi nadzw. Leopoldowi Steckiemu z Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu, profesorowi nadzw. Andrzejowi Wąsiewiczowi z Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu, profesorowi nadzw. Janowi Winiarzowi z Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej (filia w Rzeszowie).

Tytuł profesora nadzwyczajnego nauk prawnych otrzymali: Adam Jaroszyński z Instytutu Organizacji, Zarządzania i Doskonalenia Kadr w Warszawie i Renata Sonnenfeld-Tomporek z Polskiego Instytutu Spraw Międzynarodowych w Warszawie.

II. Z ŻYCIA IZB ADWOKACKICH**Izba bielska**

W marcu i kwietniu 1985 r. życie Bielskiej Izby Adwokackiej popłynęło bardziej wartkim prądem. Na okres ten przypadają posiedzenia ORA w Bielsku-Białej z dn. 19 marca 1985 r. i 16 kwietnia 1985 r. oraz zgromadzenie członków i delegatów Izby z dn. 30 marca 1985 r.

1. Na posiedzeniu ORA w dniu 19 marca 1985 r. omówiono i załatwiono bieżące sprawy rutynowe oraz omó-

wiono sporządzony przez Prezydium NRA i zreferowany przez dziekana ORA projekt rozmieszczenia adwokatów na rok 1986 i zobowiązano komisję d/s rozmieszczenia adwokatów, by rozeznała dokładnie — i przedstawiła potem Radzie — warunki wykonywania pracy w lokalach zespołów adwokackich Izby z punktu widzenia wymagań wynikających z istoty zawodu adwokackiego oraz przy uwzglę-

dnieniu wymagań bezwzględnie koniecznej powierzchni na jednego adwokata i na personel administracyjny w pomieszczeniach zespołu.

Omówiono poza tym jeszcze raz zagadnienie ograniczenia wiekowego (do 70 lat) przy wykonywaniu zawodu adwokata przez zdolnych i chętnych do dalszego wykonywania zawodu, a także zwrócono uwagę na powstałą wskutek tego szkodę ogólnospołeczną polegającą na tym, że pozostaje nie wykorzystany potencjał wiedzy i doświadczenia, który mógłby służyć zaspokojeniu potrzeb na usługi prawne. W dyskusji stwierdzono, że pogląd ten reprezentuje większość środowiska adwokackiego.

2. Dnia 30 marca 1985 r. odbyło się zgromadzenie członków i delegatów Izby Adwokackiej w Bielsku-Białej. Na tym zgromadzeniu dziekan ORA w Bielsku-Białej adw. dr Sieklucki wygłosił obszerny referat sprawozdawczy, w którym m.in. poruszył zagadnienie rozmieszczenia adwokatów w Izbie, zwłaszcza na tle wysuwanych argumentów, że przed wojną liczba adwokatów była znacznie większa. Mówca wskazał na niesłuszność takiej argumentacji. Przed wojną adwokatura udzielała poradnictwa i pomocy prawnej nie tylko osobom fizycznym, ale także osobom prawnym, przedsiębiorstwom handlowym i przemysłowym, co obecnie czynią nie tylko adwokaci, ale również — i to w przeważającej mierze — radcowie prawni. Nie uwzględniono też faktu, że niektóre dziedziny obrotu prawnego (np. obrót wekslowy itd.), które przed wojną stanowiły istotną domenę zajęć i pracy adwokatury, w dużej mierze przestały obecnie funkcjonować. Dziekan wskazał nie tylko na mniejsze, niż się sugeruje, zapotrzebowanie na pomoc prawną ze strony adwokatury, ale jednocześnie na barierę, jaką stanowią obecne warunki pracy w zespołach adwokackich, a w szczególności

miejsce pracy oraz związane z tym warunki fizjologiczne i ergonomiczne. Poinformował też zebranych, że sprawa rozmieszczenia adwokatów ma być jeszcze omówiona na zgromadzeniach izb adwokackich, natomiast plan rozmieszczenia aplikantów adwokackich został już przesądzony. Dla Izby bielskiej plan ten przewiduje na lata 1985 i 1986 liczbę 10 etatów aplikantów.

Następnie dziekan omówił zagadnienie doskonalenia zawodowego oraz zagadnienie uspołecznienia adwokatury, jak również trudności, jakie się wyłoniły w adwokaturze na szczeblu centralnym.

Do tego ostatniego tematu nawiązał obecny na Zgromadzeniu przedstawiciel NRA (członek Prezydium NRA) prof. dr Kazimierz Buchała. Wspominał o wzmiankach co do nowelizacji prawa o adwokaturze i wyraził pogląd, że w obecnej sytuacji adwokatura powinna dążyć do utrzymania w mocy obowiązującego obecnie prawa o adwokaturze. Wspominał też o zarzutach pod adresem adwokatury, że uzurpuje sobie prawo organu lub instytucji kontrolera praworządności, co nie znajduje przychylnego przyjęcia. Omówił napiętą sytuację i atmosferę na posiedzeniach NRA.

Dziekan dr Jerzy Sieklucki, zabierając ponownie głos, jeszcze raz zauważył, że ograniczenie wieku z art. 19 p.o.a. skłoniło ORA do wystąpienia do NRA nie o nowelizację prawa o adwokaturze, lecz o wyrażenie poglądu, że przepis ten prowadzi do marnowania pewnego bardzo wartościowego potencjału intelektualnego i zawodowego, który może jeszcze z wielką korzyścią służyć społeczeństwu, oraz że proponowane dotychczas przez Prezydium NRA formy zatrudnienia emerytów stanowią półśrodki, a nawet ćwierćśrodki, które nie dają ludziom sprawnym intelektualnie i zawodowo najmniejszego zadowolenia.

W wyniku przebiegu Zgromadzenia podjęto uchwałę przedstawioną przez komisję wnioskową.

3. Dnia 16 kwietnia 1985 r. odbyło się posiedzenie ORA w Bielsku-Białej, które najpierw zajęło się zagadnieniami wpisu na listę adwokatów, a następnie problematyką, jakie czynności i w jakiej formie mogą być zlecone adwokatowi zawieszonemu w czynnościach zawodowych. ORA wyraziła pogląd, że czynności te mogą obejmować również udzielanie porad prawnych, tylko że porady te nie mogą być zlecane bezpośrednio przez klienta adwokatowi zawieszonemu w czynnościach zawodowych, natomiast może to uczynić kierownik zespołu adwo-

kackiego, zlecając temu adwokatowi, aby udzielił takiej porady w zastępstwie innego adwokata, na którego konto klient wpłacił należność w zespole. ORA stwierdziła też, że adwokat zawieszony tymczasowo w czynnościach zawodowych nie może uczestniczyć w podziale dochodu zespołu, a tylko może otrzymać wynagrodzenie za zleczone mu przez kierownika zespołu czynności, co wchodzi w skład kosztów administracyjnych tegoż zespołu. Na wspomnianym posiedzeniu ORA powołała na rok 1985 komisję do przeprowadzenia rozmów kwalifikacyjnych z kandydatami na aplikację adwokacką.

adw. dr Filip Rosengarten

Izba katowicka

W dniu 20 kwietnia 1985 r. w salach Filharmonii Śląskiej w Katowicach odbyło się Zwyczajne Zgromadzenie Izby katowickiej.

Prowadzenie Zgromadzenia powierzone długoletniemu działaczowi samorządu adwokatowi Aleksandrowi Czackiemu, a na współprzewodniczących powołano 2 zastępców w osobach adw. Jerzego Kosickiego z Katowic i adw. Jana Panka z Gliwic.

Zgromadzenie powołało stosowne komisje (mandatową i wnioskową).

W trakcie Zgromadzenia złożyli sprawozdania: dziekan Okręgowej Rady Adwokackiej w Katowicach adw. Andrzej Dzięcioł, skarbnik ORA adw. Lesław Spaltenstein, prezes Sądu Dyscyplinarnego adw. Zbigniew Jędrusik oraz przewodniczący Komisji Rewizyjnej adw. Edmund Dudlej, który w imieniu tej Komisji postawił wniosek o udzielenie absolutorium Okręgowej Radzie Adwokackiej za okres sprawozdawczy, tj. za rok 1984.

Na Zgromadzenie przybyli licznie zaproszeni goście, a wśród nich: wi-

cewojewoda katowicki adw. Stanisław Słowik, członek Prezydium Centralnego Komitetu SD, kierownik Wydziału Administracyjnego KW PZPR w Katowicach Andrzej Kołacz, prezes Sądu Wojewódzkiego w Katowicach Zenon Kopiński, zastępca szefa Prokuratury Wojewódzkiej w Katowicach Zygmunt Ludwig, szef Wojskowego Sądu Garnizonowego ppłk Jan Godyń, prezes Naczelnego Sądu Administracyjnego—Ośrodek Zamiejscowy w Katowicach dr Henryk Piętka, prezes Zarządu Okręgowego ZPP Zbigniew Wieczorek oraz z ramienia władz naczelnych adwokatury: członek Prezydium NRA prof. dr Kazimierz Buchała i dziekan ORA w Bielsku-Białej adw. dr Jerzy Sieklucki.

W trakcie dyskusji zabrał głos członek Prezydium NRA prof. dr Kazimierz Buchała, który obszernie przedstawił sytuację społeczno-polityczną adwokatury po ustąpieniu Prezesa NRA.

Zgromadzenie Izby podjęło uchwałę o udzielenie absolutorium ORA za okres sprawozdawczy.